

עת"א 4024/08/22 - מקס שניידר (אסיר) נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר, היועץ המשפטי לממשלה

בית משפט המחויזי מרכז-לוד

עת"א 22-08-4024 שניידר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים וachs'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

מספר בקשה: 5

בפני כבוד השופט דרור ארד-אלון
עוותר מקס שניידר (אסיר)

נגד
משיבים
1. מדינת ישראל
2. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר
3. היועץ המשפטי לממשלה

בשם העותר עו"ד ליאורה ברקן
בשם המשיבים עו"ד דניאל אלימלך

החלטה

1. בעטירה שהגיש העותר בעצמו באוגוסט 2022, ביקש הוא להורות למשיב להוציאו לניטוח אורתופדי, שלטענתו הותווה על ידי רופאי המשיב, ולהעניק לו טיפול במשככי כאבים.
2. לכתב התשובה צורף הגליון הרפואי של העותר (במערכת מב"ט), בו נרשם ביום 18.7.22 על ידי דר' סילן ארנבסקי מרמ"ש "נא لتת תור לניתוח להח[ל]פת פרק ירך ימין (להפנמות למרפאת מפרקים). משככי כאבים לפি צורך". בהתייחסות סגן מפקד בית הסוהר מ-30.11.22 נרשם בהתייחס לביקורת האורתופד מיום 18.7.22 "הומלץ על הפנITO למרפאת מפרקים לפि צורך שקיים ניתוח". בכתב התשובה נאמר שנקבע תור למפראה לחודש דצמבר הקרוב.
3. בדיוון ביום 7.12.22 התייחס ב"כ המשיב לבתו "לשקלית ניתוח" והבהיר: "שזה עניין סמנטי, והעותר לא יפגע, וב証明 שהוא צריך לעבור ניתוח, והותר שלו קבוע לסוף החודש". לנוכח הדברים אלה ניתן פסק דין, והעותר התבקש לתקן את ההפנייה למרפאה, כדי שלא טיפול שגגה ומועד הניתוח לא יידחה מעבר לדריש.
4. ביום 5.2.23 הגיעו ב"כ העותר בקשה בעניין "אי צוית להחלטת בית המשפט", ובها מסרה שעלה אף התחייבות המשיב להוציא את העותר לנитוח עד סוף דצמבר, ועל אף פסק הדיון שניתן על יסוד התחייבות זו, בפועל ואף שחלפו כחודשים העותר לא יצא לניטוח.
5. בית המשפט הורה למשיב להגב - **אולם תגובה לא הוגשה**.
6. ביום 7.2.23, בהעדר תגובה של המשיב, הגיעו ב"כ העותר בקשה נוספת ונוספת ובקשה החלטה דחופה.
7. בית המשפט הורה למשיב להגב עד יום 9.2.23 **אולם תגובה לא הוגשה**.
8. ביום 12.2.23, הגיעו ב"כ העותר בקשה שלישייה בה עתירה "להוציא את העותר לניטוח לאльтר", לנוכח

עמוד 1

החלטות קודמות. היא הוסיפה שהטיפול במשככי כאבים הופסק, ושהעוטר סובל מכאבם קשים.

9. סדר הדברים מעורר אי נחת רבתי. ההתויה לניתוח שאושה בהתחייבות מפורשת של ב"כ המשיב בבית המשפט - לא קיימה. אך גם החלטות שעל המשיב להגיש תגובה - לא קיימו.

10. לא מיותר לחזור על דבריו הנכונים של כבוד הנשיא שmag בבג"ץ 5711/91 ח'כ פורז נ' י"ר הכנסת (1991).

"**משנית פסק-דין, חובה לקיימו כלשונו וכרכחו. החובה עולה מן הדין, והוא ביתוי להכרת להסדיר חייה של חברה לפי נורמות בסיסיות המאפשרות קיומה של מסגרת מאורגנת בה שלט החוק.**"

(ראו: עת"א (מרכז) 2249-05-22 קידר נ' שב"ס (2022)).

11. בנוסף יש לראות את היחיד, את האסיר הסובל ממחלת זקוק לניתוח, התלו依 בcourt שהרשות האחראית לשימורתו ולבראותו תקיים את התחייבותה, אשר אינו יודע מדויק עניינו לא מטופל. פניויתו לא זכות לمعנה אף פניויתו לسعد משפטו לא מס'עת לו.

12. מצב העניינים האמור, או קיום התויה רפואי, או קיום התחייבות משפטית שעלה יסודה ניתן פסק דין והתעלומות מההחלטה המחייבת תגובה - אינו יכול לסקון.

13. לאור דברים אלה, ובהעדר תשובה, עומדת על>cנה התחייבות המשיב להוציא את העוטר לנition שנקבע על ידי האורתופד, ועל כן אני מורה למשיב להוציאו למרפאת מפרקים עד יום 19.2.23, כדי לקדם את הנition ואת הטיפול רפואי כנדרש.

14. המשיב יגיש תגובה מפורטת המלאה בתצהיר של הגורם האחראי לעניין עד יום 15.2.23 ובכלל זה התייחסותו לאפשרות של הטלת הוצאות משפט.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.